Any XXVIII — Vendrell, 28 de Gener de 1933 — Número 1399

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 1'50 ptes; Fora, 1'75; Extranger, 2'50
Número corrent, 15 céntims :: Atrassat, 20
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
:: REMITITS: 15 CENTIMS LINEA ::
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo concertado

ANEM ON ANAVEM

Hem vist implantada la República i darrera seu ha vingut l'autonomia de Catalunya; son aquests els dos ideals que més pregonament han fet vibrar la nostra ànima des de que ella devingué conscient. Amb quin alelament i amb quin goig recordem el voleiar de les banderes en aquell jorn del 14 d'Abril! Ja mai hem sentit tan fonda la emoció i enduts per ella ens prometerem: oh! el dia que quedaran definitivament estatuides aquestes conquestes democràtiques, amb quina alegria ho celebrarem! I vingué el desenvolupament de la cosa i els nostres entussiasmes s'anaren marcint en veure que la República no esdevenia federal, que'l Congrès resultava demagog, que'ls platets de les balances de la Justícia eren desnivellats, que es regatejaven extremadament les aspiracions catalanes i que se'ns escamotejava un Estatut i ens en imposaven un altre que ni per les escobertes era igual al que votarem; i com si tot això no fos prou, des de bon començament fins avui dia, hem vist als homes amb qui teniem confiança cega, com s'han apartat llargament de la idealitat i com no han reparat gens en avivar egoismes pretenent el que no era seu, sols i únicament per lograr una majoria governamental on escudar les seves inconfesables ambicions.

Tot això ens ha aigualit l'entussiasme i ha fet que no hagim pogut gaudir aquell goig que'ns prometerem en aquell 14 d'Abril, quan després de tanta befa i escarni les banderes de la Pàtria tornaren a tremolar sota el cel blau primaveral, endudes per un airet vivificador i prometedor de benaurances infinites...

Ens han enterbolit l'ambent, ens han decepcionat amargament i ens trobem de nou en la obligació de recatalanitzar els esperits i de lluitar per l'asserenament de les passions i per la nivellació de la justícia, avui descentrada per homes que han posat la conveniència per damunt del veritable dret.

Som els mateixos de sempre, tan catalanistes i republicans com sempre, tan enamorats de la llibertat com sempre; però no podem transigir amb la intolerància demagògica ni amb la imposició partidista i menys quan aquesta es recolsa en una autoritat assolida per mitjà de l'adulació mentidera exercida sobre l'egoisme humà, enganyant als humils amb prometences irrealitzables, fets que estan fructificant amb aquestes convulsions anàrquiques que tant de mal ens causen

Tenim, però, confiansa amb el nostre poble i d'ell n'esperem un redressament efectiu.

Vi estas fráulino Elinjo Phan

Una tarda d' aquest istiu passat, anavem a regular velocitat per les carreteres quines devoraba un espléndit «Bugatti» en direcció a un poblet llindant a Gelida. Quèia un sol aplanador, que t'invitava a fer una bacaiueta, degut a la somnolència de la xafogor. Emprò de companya teniem a l'excel·lent actriu Na Antònia Barò, i era una desatenció imperdonable a les bones formes no mostrar-se amb delicadesa, a qui tant d'honor ha fet al nostre Teatre. I com que la vèrbola d'aital dama explanà un tema que se'ns feu atractiu, ens interessarem majorment i oblidarem la calor, atrets per quant ens manifestà. Feu un elogi entusstasta i sincer de l' idioma esperanto. Recità bells fragments en dita llengua del vibrant drama d'Adrià Gual «Misteri de Dolor» i ens contà que ella havia aprés dit idioma per a representar la citada obra en presència del Dr. Zamenmoff i altres persones que vingueren a Barcelona de diferents països per assistir al Congrés esperantista que fou una manifestació grandiosa i emocionant. I donà detalls de tot comentant-ho i dolguent-se de que la declaració de la gran guerra hagués destruit una sèrie de projectes, car anaven a fer un romiatge amb aital obra per tot el món, però tingueren de romandre a París i allí fou la desbandada, car la majoria anà a allistar-se i poc després moria el Dr. Zamenoff. La maleïda guerra segà en flor, una sèrie d'il·lusions que verament fou llàstima que no fructifiquessin. I entre elogis fervorosos parlà de l'Esperanto, d'aquesta llengua que és de tots i ningú la pot presentar com a «dominadora» damunt les altres, car les respecta a totes. Per alguna cosa és la llengua universal que preten agermanar i esborrar diferències entre els homes. I com parlava! Entre convençuda i il·luminada! Es guanyà un hom que s'interessà per conèixer el citat idioma.

Han transcorregut molts dies d'ençà de la conversa d'aquella tarda estiuenca i no haviem tirat a recò el propòsit d'interessar-nos per a conèixer l'Esperanto.

A ciutat tenim una llibreria que a voltes és càtedra, i altres cenacle. Una sala reduïda sense poguer-se dir que's petita, serveix de tribuna per a expandir idees i adquirir coneixements. Uns cartells anunciant una lliçò de prova de l'idioma universal, ens enmenaren a la citada llibreria, lloc on la «profesorino Elinjo Ph·n», d'Estònia, ens delecta per espai d'una hora llarga.

La forma simplista i racional de la seva ensenyança, la claretat de concepció i la psicologia i antologia que apreciarem en dita senyoreta, ens encomenà el seu fervor d'apóstol per la idea que espandeix i ens dolgué molt no poguer seguir l'ensenyança de dita llengua puix les hores de classe ens resulten incompatibles a les nostres ocupacions.

Emprò tinguerem ocasió d'apreciar la força de voluntat en la creuada empresa, que mostra tota la seva fe i entussiasme, per a filtrar-se interiorment als oïts dels indiferents i curiosos que al sentir-la esdevenen uns convenguts, convertint-se en adeptes d'aquest llenguatge propulsor d'una esplendorosa idea de redempció de la humanitat.

Aquella lliçò-conferència, ens plagué molt. La sonoritat de l'idioma s'accentua i s'engrandeix sentint la seva veu timbradíssima, que, amb intermitències, van repetint els deixebles, car la seva preocupació constant és deshanciar els llibres i la seva gramàtica consisteix en un paper i un llapis, anotant paraules i oracions.

Vol educar modernament i compren que la joventut actual te avidesa d'aprendre i no pot dedicar molt temps a l'estudi, per això amb dit mitjà es proposa ensenyar en menys temps dit idioma, resultat que no dubtem assolirà.

Llàstima que la forma emprada nosaltres no la poguem seguir, com més amunt em dit, emprò si mai ens variessin les circumstàncies, no dubtariem en allistar-nos immediatament als renglers dels esperantistes per a propagar amb tota calor una llengua que'ns mereix la nostra simpatia, afecte i amor, encar que malauradament hem de reconeixer la nostra ignorància, mes les referències i el esser-ne testimonis podem constatar que no varem perdre el temps, sobretot a l'observar el tremp decidit d'aquella joveneta que pren proporcions apostòliques quan parla de la música, de les plantes, de les flors, de les paraules... quines ha arribat a endinçar-se tant en el seu desentranyament, que forçat és reconeixer, que ho compendia tot en la llengua universal.

Vos sou, senyoreta Elinjo Phan, una gentil joveneta, que'm dolgué de tot cor, quan a la pissarra posareu «gis la revido!» no poguer dir ens ara... fins a demà... La vostra simpatia guanyarà adeptes arreu, car porteu el saber i la força de voluntat que aplana els caracters i domina les multituts. Que la vida us sigui pròdiga, en recompensa al be que feu, expandint la cultura i els vostres coneixements als predestinats a esser uns continuadors de la vostra obra.

Sigueu, doncs, benvinguda a la nostra terra i serveu el respecte i la consideració de tots, i més encara, tant de bò us hi trobeu be, que n'estic segur, prompte també parlarieu la llengua catalana i a-les-hores us podria remerciar la vostra gentilesa de la lliçò de prova. En tant, com que no puc fer-ho, les meves mans s'ajunten en senyal de gràcies.

ICAR

Barcelona, 26 de Gener de 1933.

PAU VIDALES

Ha mort a Chile, on residia des de fa anys, aquest vendrellenc, conegut de tots els que hem passat la quarentena. El seu temperament inquiet i novelesc l'allunyà de la vila nadiua i se l'endugué a llunyanes terres, més enllà de l' Atlántic, on va arrelar i on es feu un nom.

Era el finat un músic de naixensa, dotat en la seva joventut d'una bonica veu de tenor, la que va cultivar; si be no responguereu del tot les esperances que en ell s'havien posat en l'art del teatre líric, en canvi, com a mestre de cant demostrà tenir condicions excepcionals i un temperament organitzador poc comú, que li valgueren un nom i una reputació en les llunyanes terres americanes on vivia, com clarament ho diuen els següents retalls de la premsa d'allí, que un amic ens proporciona, i que copiem per retre un honor al vendrellenc que amb el seu propi esforç sabé fer-se un nom honorant així a la vila nadiua.

Diu l'un:

«Ayer en la tarde se verificaron los funerales del maestro Pablo Vidales, con la concurrencia de una crecida multiud que, no obstante la persistencia e intensidad de la lluvia, dió muestras de los hondos afectos que en nuestro país se ha sabido conquistar el señor Vidales, participando en los diversos actos de pesar a que dieron lugar sus funerales.

En el local de la Asociación General de Professores, donde se velaron sus restos, antes de partir el cortejo, el senyor César Godoy despidió al extinto, en un emocionado discurso en el que parangonó su obra con la que en España desarrolló el maestro Clavé, en la organización de conjuntos corales entre las clases populares, con el fin de elevar su sentido estético. A continuación, los coros que el Sr. Vidales habia organizado en esta capital, màs las representaciones del Orfeón Ibero-Chileno y del coro de los Gráficos organizados por él, en Concepción, entonaron un Motete de Bach.

Al llegar el crotejo al Cementerio General, los mismos elementos entonaron otro Motete de Bach, el que fué escuchado en ese recinto, en medio de un emocionado recogimiento.

Antes de sepultarse los restos del señor Vidales hicieron uso de la palabra: don Manuel Mandujano, a nombre de la Asociación de Profesores; don Ernesto González Ginouves, a nombre de los coristas y discipulos formados por el maestro Vidales; don Alejandro Carrasco, en representación de los conjuntos corales de Concepción y don Ulises Vergara, Rector del Instituto Nacional, en nombre de este establecimiento.

Todos tuvieron palabras de admiración para la obra desarrollada por el maestro Vidales, en un medio inicialmente reaccionario a las disciplinas musicales que él fomentó en nuestro pais, con el más desinteresado propósito y sin otra finalidad que el arte por el arte, a impulsos, se dijo, de los dos grandes amores de su vida: el Canto y la Música.

También se hizo recuerdo en los discursos de la incansable actividad que gastó el maestro Vidales en la campaña de organización de conjuntos corales y orfeones, para que fué llamado por el Gobierno, en el año 1927. Pero fueron sus condiciones morales, su hombría de bien, su laborosidad incansable, se dijo, las condiciones de maestro que a la vez le hacian respetado y querido de sus alumnos.

Antes de sepultarse sus restos, el Orfeón Ibero-Chileno entonó la «Existencia de Dios» de Beethoven.

Entre los asistentes pudimos notar la presencia del subsecretario de Educación, don Carlos Monreal Bello; del secretario general de la Universidad, don Enrique Marshall; del Rector del Instituto Nacional, don Ulises Vergara; de los compositores nacionales, señores Presbitero Pedro Valencia Courbis y Luis Melo Cruz; gran cantidad de maestros alumnos universitarios de Santiago y Concepción y numerosas señoritas y elementos populares».

Diu l'altre:

«Entre dos canciones; o, más propiamente dicho, entre dos coros, ha muerto Pablo Vidales. Porque, infatigablemente, no dejó nunca de consagrarle todas sus horas a esa generosa misión de enseñar a cantar a los niños. Sus coros y los que de él aprendieron a organizarlos también, contribuirán a perpetuar el recuerdo de este hombre entusiasta por cuyas venas corria buena sangre meridional de España.

¡Cuántas veces vimos a Pablo Vidales dirigiendo sus coros, que formó con particular y simpático esfuerzo! De la tierra catalana había aprendido el secreto de esas organizaciones artísticas, que llevaban a la enseñanza uno de los aspectos pedagógicos y efusivos más agradables. Y, para hacer más eficaz su

labor, preparó también obras que contribuirán a perpetuar el buen recuerdo de su memoria y de sus actividades infatigables.

En Concepción inició sus ensayos con los coros, que más de una vez sorprendieron a nuestros hombres de Gobierno y a los funcionarios que en sus misiones oficiales solían ir en visita por las tierras sureñas. Era un apóstol de la enseñanza musical, tesonero en su afán de introducir en nuestra enseñanza el gusto por la armonía, que ayuda a ser más optimistas y más alegres.

Ahora ha muerto, joven aun, víctima de la dolencia que no le dió paz en medio de sus labores.—B.»

En donar compte d'aquest traspàs que sentim ben fondament per tractar-se no sols d'un vendrellenc, sino també d'un amic de la infantesa i de la joventut, trametem el nostre condol a la seva mare i germana, així com als demés familiars seus d'aquelles terres llunyanes.

Descansi en santa pau.

TRIBUNA LLIURE

Vigilies de l'Assemblea

En totes les Delegacions de la Lliga Regionalista s'hi senten impaciències de vigilia. Què passarà? Quins acords seràn els de major importància? Com serà tractada la qüestió social? Aquestes i moltes més preguntes sovint les tenen a flor de llavis els contertulians del café, de la biblioteca o de la saleta de més enllà... Inquietut. Ansia de saber. I el mateix als centres de barriada de Barcelona que als centres de les comarques més llunyanes.

A les dependències centrals de la Lliga cada dia arriben amics a preguntar detalls. Aquests dies, la casa de la Lliga, està tan animada com en vigilies d'eleccions. Tot és anar i venir; els telèfons i les màquines d'escriurer no paren d'actuar. Entretant, al local on ha de celebarar-se l'Assemblea ja comencen els preparatius per a muntar-hi les convenients oficines i despatxos.

* * *

Estem lligats per una realitat desagradable, per uns Estatuts antiquats que els aconteixements politics acaben de fer inservibles i anem a construir la realitat desitjada, el programa modern. Això no vol pas dir la negació del catalanisme històric. Però si l'adaptació d' aquesta doctrina a les necessitats sentides per la majoria del partit.

Un partit politic no pot viure al marge de la història. Un partit politic ha de sentir el batéc del poble i ha de procurar alimentar-se de les millors inquietuts del carrer. La Lliga Regionalista, per tant, amb aquesta Assemblea no fa més que recollir els corrents d'opinió moderns per a tractar-los i formar-ne una orientació.

La civilització cristiana té enemics irreconciliables. Enemics que odien al Crist i tot el millor que s'ha fet a l'ombra de la Creu. I és hora de reaccionar, conscientment i serena, contra aquests anunciadors de la gran «Era de Justicia» perquè per a fer justicia no ha de fer por el simbol d'un home just, que als cristians ens plau d'anomenar-lo Déu. Per tant, cal unir-nos els que encara estimem aquesta civilització occidental. I cal que defensem un programa social més humà i més digne que el dels destructors quan ens amenacen.

* * *

Totes les forces, socialment conservadores del nostre poble, caldria que dels acords d'aquesta Assemblea en fessin el llaç d'unió. Els partit de poca força tard o d'hora han de morir. Per obstaculitzar no val la pena de moure's políticament. I de no rendir-se a la realitat, cauran fatalment com el fruit madur cau a la primera ventada, encara que abans hagi resistit una tempesta.

J. M. GUIX I SUGRANYES

Barcelona, Gener 1933.

El lector diu...

A les planes d'aquesta publicació i amb el títol *Veritats amargues*, l'articulista observa i compara les ressenyes de la premsa comarcal catalana i les millores assolides per les poblacions que ella representa, dient que totes tenen àlgom important inaugurat durant la anyada; i en canvi la nostra vila segueix indolentment dormida i no es vesllumara res que tendeixi a acabar amb tanta deixadesa, essent molt desconçolador veure a l'entorn on es viu tanta apatia i abandò d'activitats.

Aquestes paraules, referint-se al Vendrell, son el mirall de la veritat, doncs fa molt de temps, masses anys, que s' adoleix d'aquest mal, o mes ben dit, d'aquesta malaltia que va trametent-se d'uns a altres i que tants greus perjudicis està ocasionant, arribant a un estat tan deplorable que arribarà a colocar-nos en un estat vergonyós si no es reacciona valentament. Un exemple d' això, que recordaré tantes vegades com sia menester, és el vergonyós afer de la Herència Trillas de l'Hospital, que jo entenc que de la tenda de robes del carrer de Bilbao, numero 201 d'aquesta ciutat, d'un valor de trenta mil duros i que se n'apropiaren sense autorització superior i de quina liquidació se n'obtingueren més de divuit mil duros i no s'ha pagat a cap dels llegats i no han quedat *ni cinc céntims per l' Hosptial* cosa que esdevé una mena d'atracament als interssos dels desvalguts, i que ve del cas recordar avui, dia de Sant Sebastià, en que fa cinc anys fou judicialment embargat l'edifici de l'Hospital, llurs rendes i mobles i fins i tot els llits dels malalts, fet que, de no aclarir-se ràpidament, està esborrant el nom de la vila de la llista dels pobles humanitaris.

Fa dotze anys que l'assumte Herència Trillas està en administració i encara no ha arribat el dia de quedar liquidat; com fa cinc anys de que fou embargat i tampoc ha sigut aixecat l'embarg, demostrant l'Ajuntament que ha tingut més activitat en esborrar el nom del *carrer de Sant Sebastià* que no l' embarg de l' Hospital que es portà a terme el dia en que es celebra la festa vilatana a honor de dit Sant quina imatge es venera a l'altar de la nostra església i que porta clavades al cos tantes fletxes com embargs du clavats la Herència Trillas del nostre Hospital. Davant tant abandò m'he dirigit inclús al senyor President de la Generalitat de Catalunya, demanant-li es fassi justícia en aquest afer que tant perjudica els sagrats interessos dels més humils vendrellencs.

Aquest setmanal es queixa de que la vila no pugui ressenyar cap millora durant la anyada, com tantes altres poblacions catalanes; i te raò, doncs encara ningú s'ha donat compte de que a la Plaça Nova no s'hi han replantat els tres arbres que hi manquen i que a la Plaça Vella continua la esfera del rellotge public sense restaurar, tot i que no és possible llegir les hores per haver sigut esborrades quasi del tot per la inclemència del temps.

FRANCISCO BAROT

Barcelona, 20 Gener 1933.

Banc de Biscaia

Casa Central, Gran Via, 1.- BILBAO

Capital autoritzat, 100.000.000 pessetes - Capital suscrit, 60.000.000 pessetes

Reserves: 50.000.000 pessetes

Sucursal al Vendrell

Capitals confiats al Banc en 31 de Desembre de 1931

En compte corrent a la vista i imposicions.	Ptes.	346.648.714'85
En compte corrent especial i Caixa d' Estalvis.	»	113.627.557'41
En imposicions a plaç	»	96.601.396'70

Import dels valors propietat del Banc

Pessetes 353.822.109'35

Negociém els cupons venciment 1.er de Febrer

CAIXA D' ESTALVIS

COMPTES CORRENTS: A la vista 2'50 %

Serie A. 3'50 % anual Serie B. 3'75 % anual

IMPOSICIONS:

De 8 a 89 dies.	3 % anual
De tres mesos a 179 dies . .	3'50 » »
De sis » » 364 » . .	4 » »
De un any en endevant . .	4'25 » »

B. LARTIGAU

METGE

VIES URINARIES I APARELL RESPIRATORI

Consulta: Diumenges, de 9 a 12 — Dimarts i Dijous, de 5 a 7 tarda

Carrer Baixada, 1, 2.on (antiga casa Telégrafos) VENDRELL

ESPERANTISTES

Mi ne estas hejme!

La romana konsulo Scipio Vasica, lam vizitis la poeton Ennius, sed la servistino diris al li ke la poeto ne estis hejme, kvankam li troviĝis vere en sia loĝejo.

Post kelka tempo Ennius intencis viziti Scipion, kaj demandis ĉe la pordo, ĉu li povus paroli kun la konsulo.

Tiam Scipio mem ekkrús:—Mi ne estas hejme!—

—Sed mi aĥdas vian voĉon, ĉar vi estas apudla pordo! respondis mirigite Ennius.

—Vi estas malprava, kantraŭdiris Scipio; kiam mi venis por vin viziti kaj via servistino diris al mi ke vi estis foriринta, mi kredis tion, kaj nun kiam mi diras al vi mem ke mi ne estas hejme; ĉu vi ne volas kredi min? Ĉu mi ne meritas pli da kredo ol via servistino?

XVI Congrés Català d'Esperanto de K. E. F.

(Vendrell Pasqua 1933)

El passat diumenge, es reuniren a vila els directius de la Federació Catalana d'Esperantistes, senyors Gili, Alberic (J), Capdevila i Alberic (P), junt amb la Comissió Organitzadora per a ultimar els preparatius del Congrés i dels Jocs Florals.

La professora estoniana senyoreta Elinjo Phan també visità nostra vila, acompanyada dels aludits senyors. La senyoreta Phan tingué la galanura de demostrar pràcticament als esperantistes vendrellencs la fluidesa i armonia de l'idioma internacional, doncs en el saló d'actes del local Orfeó-Lira i davant d' una cinquanteua de joves desentrotllà exerciscis pràctics de conversa de l'idioma internacional, que tots comprengueren perfectament i entaularen diàleg amb la professora, poguent evidenciar d'una manera irrefutable, la perfecta i acurada intercomprensió de l'idioma Esperanto, doncs la senyoreta Phan no coneix absolutament ni un mot de la nostra parla.

Degut a l'èxit de la visita hi ha el desig de que la al·ludida professora dongui un curs de dit idioma en nostra vila, per el nou sistema de l'Institut Cshe d' Arnhem (Holanda).

XV Jocs Florals Internacionals de K. E. F.

(Vendrell Pasqua 1933)

TEMES EXTRAORDINARIS

Premi del Sr. Carles M.ª Garcia Rodrigo, Jutge de 1.ª Instància. Un objecte d'art. Tema: L'esperanto important instrument en la universalització del Dret.

Premi de Mossen Joan Guilera, Rector de Vendrell. 50 pessetes. Tema lliure.

Premi de la «CASA MUMBRÚ». Un objecte d'art. Tema lliure.

Premi de la «CASA CAMADAS». Un objecte d'art. Tema lliure.

Premi del «CENTRE INDUSTRIAL». 50 pessetes. Tema lliure.

Segueix oberta la admissió de premis.

—Les primeres gramàtiques del Dr. Zamenhof (quin pseudonim era Dr. Esperanto) aparegueren a Varsòvia l'any 1887. Nasqué en l'any 1859 i morí en 1917; durant tota la seva vida treballà

Gran Café Tostadero

Plaça de la Universitat, 3.-BARCELONA

Acaba d'inaugurar un Esplèndit Saló de

Restaurant

AMB SERVEI A LA CARTA

i un COBERT COMERCIAL a 5 Pessetes

compost d'Entremesos, 3 Plats, Postres, Gelat, Pà i Vi

Provi'l i serà el nostre client Director tècnic: ESTEVE MIRO

SI V. ENCARE NO CUINA TOT AMB GAS, PENSI QUE ESTA PERDENT EL TEMPS

LA FÁBRICA DE GAS PROPORCIONA UNES CUINES MODERNES EXTRAORDINA-: RIAMENT ECONÓMIQUES :

Venta sense alteració de preu per donar facilitats

Des de 2 ptes. mensuals

Rafel Fusté

Pèrit Agrònom

Compra-venda, peritatge i recana de finques

AIXECAMENT DE PLANOLS

NOTICIES I CONSULTES

Carrer de Mar, 18 VENDRELL

Mercé Ramon i Güell

PROFESSORA DE SOLFEIG I PIANO DE LA ESCOLA MONTESSORI

S'admeten alumnes i es donen lliçons a domicili

València, 224, 2.on 2.a BARCELONA

per a realitzar el somni de la seva infantesa: acostar els pobles per mitjà de la intercomprensió.

Per ell l'idioma no era un objectiu, sinò un element de humana concòrdia.

—El Subsecretari general de la Lliga de Nacions, que assistia al XII Congrés Universal d'Esperanto, de Praga, en el que hi concorrien 2.500 assistents de tot el món, quedà sorprés de l'esperit elevat i de l'alenada entussiasta de humanitat que regnà en la reunió. Comprobà en el seu informe que el desenrotllo de la llengua i el seu caracter de vitalitat es deuen molt a la poderosa aspiració espiritual donada per Zamenhof al moviment i a la literatura esperantistes.

—En els paissos de la Europa Orientai i Septentrional, fou on la llengua va trobar el seu primer miler d'adeptes, que s'agruparen al voltant de la revista «Internacia Zinguo» (Llengua Internacional) fundada a Uprala (Suècia).

Després de la Exposició Universal de París, en l any 1900, el moviment va desenrotllar-se ràpidament a França, i en els mitjans universitaris d'aquell país tingué un entusstasta acolliment. Des de aquell moment, fou França qui principalment feu coneixer l'Esperanto a l'extranger i s'interessà per les seves institucions oficials.

ESPECTACLES

La Enemiga; heus-ací una obra de les que acrediten un teatre i una época. Diria's que l'hora que ha produït una comèdia de l'envergadura de la que va escriure Nicomedi i ha traduït i Eduard Marquina, no pot esser una hora de decaiment del teatre. Perque, a més de l'interès que desperta des de les primeres escenes i que no decau ja més, està escrita en un llenguatge vibrant, d'alta tensió, i com que el que diuen els personatges no son vulgaritats, ben al contrari, ells mantenen viva l'atenció dels oients, qui no en volen perdre ni una frase, ni un detall del que se diu i passa en escena. Esser en el teatre davant de *La Enemiga*, és d'una fruïció ben poques vegades igualada. I com que la companyia que treballa al Tívoli, la porta de repertori, i se la saben bé tots els actuants, no cal dir cóm foren d'expontanis els aplaudiments en general, i especialment a la protagonista senyora Mestres, la qual en fa una veritable creació, i fou ovacionada merescudament, en companyia del senyor Querol que la secundà a conciència en el seu també important paper. En fi, una altra nit amb goig de l'esperit, que sigueren massa els que se la deixaren perdre.

I el dilluns, amb un altre «calderot» dels que fan época, vinguen *carros* en escena: el *del Vi*, i el *desfet*, del nostre Ramon Ramon i Vidales, portaren l'alegria i la satisfacció als assistents qui celebraren un per un, la munió de xistus de bona llei que esmalten aqueixes obretes d'un caient ben vendrellenc, i que recorden tipus i escenes viscudes en nostra vila.

* * *

Al Centre continuen descaragolant cintes transparents davant la blanca pantalla per a que hi quedin reproduïdes a gran tamany; i el diumenge passat tocà el turn a dues ben acceptables pelícoles: *Gente alegre* i *Desengaño*. Es, la primera, d'assumpte d'una gran frivolitat, gairebé sense assumpte, però que s'escolta amb gust, i, cal apotar'ho, amb una claretat remarcable. La segona és una comèdia (alta comèdia s'en deia d'aquest gènere, en el teatre, un quan temps endarrera) de trama familiar: el marit que se les «campa»; l'esposa que vol aturdir-se, i està a punt de cremar-se les ales; robes de luxe i ambients vistosos, son elements per a fer-ne, sempre, un bon film. En conjunt un programa dels que s'escolten amb gust.

REFRAN

ESPORTIVES

A Valls

Penya Sempre Avant, 2

F. C. Vendrell, 2

Segueixen els mateixos defectes incorregibles a la Federació Amateur.

Tot i que'l Vendrell és un equip castigat sense solta pels dirijents federatius, aquest el passat diumenge, proseguint el calendari de conveniències, va traslladar-se a Valls per contendir amb el d'aquella ciutat.

Sortosament, com ja quassi era d'esperar, no hi va compareixer l'arbit oficicial i no obstant, i amb el bon fi de no perjudicar aquella entitat, el Vendrell d'acord amb els dirigents de la Penya varen convenir celebrar l'encontre sota l'arbitratge d'un directiu vallenc i acatar el resultat que dit senyor directiu fallés. Així es feu i l'encontre acabà amb un empat a dos tantos, marcats els dos primers a la primera part per el Vendrell i a la segona per els vallencs.

El Vendrell haguè de presentar-se amb la manca de quatre titulars del primer equip. Com no forem presents a dit encontre no farem cap comentari, i si únicament a continuació les nostres protestes, no per els resultats, donc tots els acceptem encar que hi hagi algun element d'altre equip que pren part en aquest Campionat, que vol en ses croniques fer burla del resultat obtingut pel Vendrell a Tarragona i no vol donar-se compte que'l seu equip preferit obté favors dels dirigents federatius per sorpendre un encontre perque altre equip de la mateixa ciutat en cellebra un altre, quan el seu equip juga en una lliga de *pur ameteurisme.*

Demà no tenim encontre a vila perque l'equip de Sitges te de complir altre compromís de la marxa del Calendari descompost d'aquest grup.

Com que creiem que la classificació general va com l'actual calendari, a la deriva, i com que no manquen dades per acatar, no continuarem la classificació fins que nostres directius ens la donguin oficialment.

PERE BONSOMS

Materials de totes classes Ciments "Griffi"

ROCALLA

Articles de la Casa Butsems i Companyia

Faroles i Tubs, de ciment centrifugat

Gran i variat assortit en Rajoles blanques, colors i dibuixos propis per a arrimaders i torretes

Casa especialitzada en articles verniçats

Articles de La Bisbal de Girona

IMATGES, NUMERACIONS I ROTULACIONS

Aquesta Casa s'encarrega de tota classe de treballs sobre rajola

Granet - Artificial - Ciment armat

ABANS DE FER CAP COMPRA VISITI'NS

Llorenç Bové

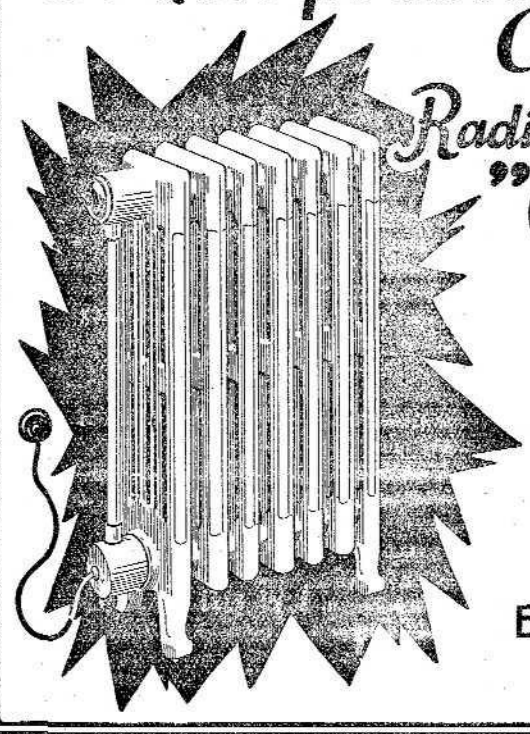
Plaça del Teatre, 8 VENDRELL

El seu problema resolt!!

Calefacció pel

Radiador Hidro-elèctric

"Constor"

Models des de 99'50 pessetes

Consum des de 0'08 ptes. hora

Representant pel Vendrell i Comarca:

Estanislau Orpinell

Plaça del Teatre

FA 40 ANYS

Resum de les notes locals publicades en «El Vendrellense», setmanal predecessor nostre, edició del dia 29 de Gener de 1893.

—Vist l'abandó amb que es trobava el Cementiri, l'Ajuntament acorda nomenar una junta per a la administració i cuidado del mateix, integrada per els senyors Alcalde, Rector, els regidors Sanromà i Recasens, els metges Valls i Mercader i els veïns Rafel Fusté i Ramon i Salvador Antic i Fuster.

—Havent-se presentat a la vila alguns cassos de verola, malaltia importada de Tarragona per dos veïns que visitaren un barco allí ancorat, un dels quals morí, es prenen serioses mesures sanitàries i s'estableix la vacunació i revacunació a carrec de l' Ajuntament, qui feu un pregó recomenant als veïns no deixessin d'acudir a dita mesura preventiva.

—Presentà la dimissió de caporal del Someten de la vila el senyor Joan Fons i Boada, fundant la amb la seva avençada edat.

—Vingueren a vila dos moços d'Esquadra per a detenir a un lladregot al que seguien des de Sant Quintí de Mediona i que agafaren en una de les tabernes vilatanes.

—La festa major del veí poble de Sant Vicens es va veure desanimada per haver fet un dia en extrem ventós i fred. Després el temps abonançà molt i els jorns foren explèndits.

—El ball de temporada de Carnaval del Casino Circo fou bastant concorregut, havent-hi espectació per el ball de disfresses que tenia lloc el diumenge de la edició.

INFORMATIVES

Notes municipals

L'Ajuntament en la seva darrera sessió va acordar: donar compliment a la correspondència i butlletins rebuts durant la setmana; heure esment d'un salud de l'honorable President de la Generalitat donant les gràcies per l'acord de contribuir a la subscripció pro-damnificats de Girona, així com també de la circular del XVIII Curs internacional d' ensenyament Montessori; aprovar la distribució de cabals per al mes que som; concedir permís a Josep Güell Calvet per a obrir una rasa al carrer Major; aprovar i que's paguin amb càrrec als capitols corresponents varies relacions de despeses; heure esment del que ha produit el recàrrec sobre l'enllumenat durant el quart trimestre del passat any 1932; reconeixer a la veïna Francesca Romeu el dret a ocupar la taula recentment construida per son compte al Born, abonant-se-li l'import de la mateixa descomptant del cánon que, com les demés taules instal·lades en aquell lloc, ha de satisfer setmanalment; que per la Comissió de Finances s'estudfi el que procedeix davant la petició de cooperació feta per la Cooperativa Eléctrica; i després d'alguns precs i preguntes va aixecar-se la sessió.

NOVES

Els «barbuts», aquests populars Sants quin record esdevè en el calendari catòlic en la setmana mes freda de l'any, enguany han acreditat plenament la seva tradició i cada u d'ells ha presidit els dies mes crús de la present hivernada. Les gelades han sigut diàries i fins i tot dimarts al matí caigué una lleugera nevada.

Des de ahir la temperatura ha abonançat, i avui el temps nuvolós ens recorda l'aforisme «Si la Candelera plora el fred ja és fóra».

* * *

DEMANEU A TOT ARREU
ELS
Sabons «Lagarto» i «Vascònia»
Representant al Vendrell: NARCIS SOCIAS CARNÉ

* * *

La comissió de balls del Centre Industrial, vist l'èxit que venen assolint cada festa els balls de broma que s'intercalen en el programa, anuncia el «ball de la maleta», que, tenim entés, és un dels de més riure.

* * *

P. Casanova i Rius
ADVOCAT
(Del Col·legi d'Advocats de Tarragona)
Prat de la Riba, 1, entr.sol VENDRELL

* * *

Per a demà a la tarda, i al local del Patronat de Santa Anna, el Grup Ressorgiment d'aquesta vila, adherit a la Federació de Joves Cristians de Catalunya, hi ha organitzat una funció en la que's posarà en escena el drama en tres actes «Com les òlibes» i el sainet «L'ànima en pena».

* * *

Modista Pau Casals, 23 VENDRELL

* * *

¡EXIT!
L'èxit més gran de l'any 1933, és la liquidació que s'està fent a la
Casa Mumbrú
i recordi que dimarts dia 31 de Gener és el darrer dia.
■
Venta - Regal d'Alfombres
Assabentem als nostres clients i al pùblic en general haver rebut novament **una partida d' alfombres** en **tamany gran** i **petit** a fi de que cap comprador es quedi sense durant aquests darrers dies.
■
Dimarts, dia 31, és l'últim dia
¡APROFITI LA GANGA!
Entrada lliure **Vendes al comptat**

Dijous vinent, diada de la Candalera, el Centre Vendrellenc inaugurará la sèrie de balls de Carnaval amb dos saraus, tarda i nit, quin programa anirá a cárrec de la aplaudida Banda Militar del Regiment acantonat a Tarragona.

* * *

CLINICA DENTAL
Amadeu Martorel
ODONTÓLEG
Visit tots els dias
Al Vendrell, de 9 a 1 Doctor Robert, 13
A Barcelona, a la tarda de 3 i mitja a 8. Torrent de l'Olla, 96 prl. 2.ª Davant parad. tran.

* * *

El Sindicat Agrícola d'aquesta vila es reunirà demà a les tres de la tarda en assemblea general, essent l'objecte de la reunió tractar del ví per beure els senyors socis, i de la petició de cooperació demanada per la Cooperativa Eléctrica.

Es demana als senyors socis no deixin de concorrer a dita reunió i procurin esser puntuals.

* * *

En la nova combinació de personal de la magistratura és nomenat magistrat de la Audiència de Tarragona el senyor Josep Bravo Mezquita, fins ara jutge de Castellò i de qui tan bona recordança en servem els vendrellencs per la seva encertada actuació davant el nostre jutjat.

Rebi el senyor Bravo la nostra en-horabona.

* * *

Laboratori d' investigacions clíniques
DEL
DR. CASTELLVÍ
Anàlissis d'orines, sang, esputs i productes patològics
REACCIÓ DE WASSERMANN

* * *

Teatre Tívoli. - Per a demà a la nit, la companyia Mestres Querol anuncia la divertida comèdia en tres actes, de Albert Llanas, «Don Gonzalo o l'Orgull del gec», i per a dilluns en la funció vermouth, les comedietes en un acte «Un cop d'Estat» i «Castor i Polux.

* * *

Estufes Portátils Isotermis Seuse flama Sense foc Sense olor
Gasten un litre de benzina cada 12 hores—ELEGANT PRESENTACIO
Per a mes detalls i venda a la Llauneria i Lampisteria de
FRANCISCO BADIA. ~ Vendrell

MOSAICS HIDRAULICS URALITA
Materials de construcció
J. JULIVERT
VENDRELL Josep Marcé, 12

Ramon Sanahuja Soler
ADVOCAT
Tots els diumenges: Fonda del Comerç VENDRELL
Dies feiners: A. Guimerá (abans St. Agustí) TARRAGONA

* * *

«Centre Vendrellenc».—Demà, diumenge, tarda i nit: Estrena de la superproducció sonora «Marianita»; estrena del film sonor «El Espía»; projecció de la revista «Diario Metro», acabant amb la cinta còmica «La mar de bañistas»

Dilluns, tarda: Sessió Vermouth, amb la projecció del film silent «La dicha de los demás», el quint episodi de la sèrie «La hija de la ajusticiada», i una cinta còmica «Bomberos de servicio».

* * *

Josep Aleu Massanet
CORRESPONSAL DEL BANC D'ESPANYA
ADVOCAT-PROCURADOR
Plaça Pí i Margall, 15, 1er VENDRELL

* * *

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: un nen fill de Salvador Jané Bricollé i de Clotilde Pros Giralt, Riego 8.

Matrimonis: cap.

Defuncions: cap.

IMP. RAMON RAMBLA 4 DE MARÇ-VENDRELL

PLANTER D'OLIVERES
N'hi ha un bon estoc per vendre, detallant-lo a preus econòmics. Dirigir-se al propietari, d'aquesta vila Menció Escofet.

ES VEN UNA CASA
amb hort darrera, al carrer dels Trulls numero 13, fa petit censal i està dotada d'aigna. Per mes detalls dirigir-se a la mateixa casa.

Esqueles mortuòries
ens encarreguem d'ordenar la seva inserció a tota la premsa diària de Barcelona
Mateixos preus de tarifa
Impremta Ramon. - Vendrell

Aquells vendrellencs que viuen a Barcelona poden adquirir
"El Baix Penedès"
al lloc de venta de periòdics que està instalat a la Plaça de la Universitat prop la cantonada del carrer de Pelai, davant dels «Magatzems El Aguila».

Bigues de Ferro
Bàscules i Cuines econòmiques
a comissió
Entrego les comandes a les 24 hores
CAIXES DE CAUDALS
Serralleria de Pau Socías (Traus)

CARNAVAL
Confetti, serpentines i boles de neu
Caretes de cartró - Gorres de paper
VARIETAT D'ARTICLES
PER A
BALLS, FESTES I VERBENES
SERRELL - GARLANDES - MANTONS
PANTALLES - BOMBES - FANALETS
Qualitats superiors Preus económics
GRANS EXISTÉNCIES
VENDES A L'ENGRÓS
Valentí Carné SALMERON, 11 LLIBRERIA